

Koetoiminta ja käytäntö

Liite 19.3.2007 64. vuosikerta Numero 1 Sivu 3

Kevätruikiin viljely yleistyy

Antti Laine ja Mauri Rökköläinen, MTT

Ruista ei tuoteta Suomessa riittävästi. Kevätruikiin viljelyn lisääntyminen kyllä tasoittaa syysruikiin viljelyalan vaihteluita, mutta sataa miljoonaa ruiskiloa ei silti saada vuosittain.

Syysruikiin riittämättömän tarjonnan johdosta myllyteollisuus on nyt kiinnostunut kotimaisesta kevätruikiistä. Se soveltuu parhaiten viljeltäväksi kivennäismailla, joilla sen nopea ja rehevä alkukehitys pääsee oikeuksiinsa. Tällöin se päihittää rikkakasvit varjostamalla niitä. Niinpä kevätruus soveltuu hyvin luomuviljelyyn.

Kuivana keväänä ja kesänä kevätruikiin kasvusto jää savimailla kituliaaksi ja sato niukaksi. Viime vuonna parhaat kevätruikiin sadot korjattiin Mikkelin kokeista, 6 000 kg/ha. Lajikkeiden välillä satoisuudessa ei ollut suuria eroja. Lajikekoeohjelmaan kuuluu kevätruikiille annettava korrensäädökäsittely rehevän ja voimakkaan kasvun sekä hentokortisuuden vuoksi.

Yrjö Tuunanen/MTT:n arkisto

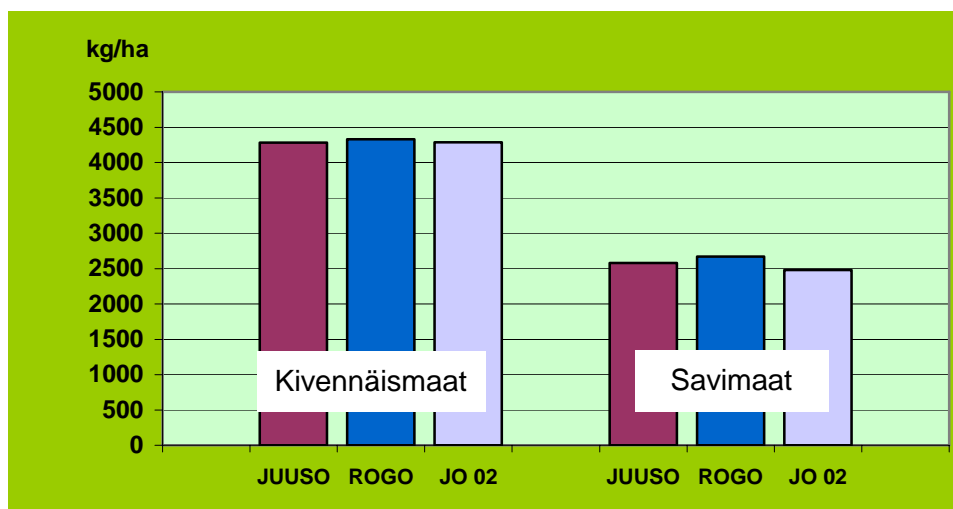
Syysruista ei tuoteta Suomessa tarpeeksi, joten myllyteollisuus on nyt kiinnostunut kotimaisesta kevätruikiistä. Sitä tarvitaan esimerkiksi ruisleivän raaka-aineeksi.

Syysruis tuntee talven

Syysrukiin sadot riippuvat paljon talvehtimisestä. Viljelyalueen ääri rajoilla viljelyyn kannattaa valita sellainen lajike, joka tuottaa kelpo satoja myös poikkeusoloissa. Kevättalvi 2006 paljasti lajikkeiden erot talvenkestävyydessä. Laukaassa aiemmin hyvin menestynyt Kier tuhoutui viime vuonna lähes täydellisesti lumihomeen vuoksi ja tuotti satoa vain 400 kg/ha. Bor 9415-linja puolestaan tuotti satoa noin 4 600 kg/ha, ja talvituhoa oli 14 %. Lumihomeelle herkimpää lajikkeita ovat Picasso, Riihi, Amilo, Walet, Elvi ja Kier.

Virallisissa lajikekokeissa tarkasteltiin lajikkeiden satoisuutta eri talvituhoasteissa. Tämä tehtiin järjestämällä syysrukiin lajikekoeaineisto talvituhoon mukaiseen järjestykseen ja jakamalla se kolmeen yhtä suureen osaan, jossa luokat edustivat eriasteisia talvituhoja. Siksi lajikkeet, koepaikat ja -vuodet eivät sijoitu tasaisesti kaikkiin luokkiin. Kun talvituhoja on vähän tai keskinkertaisesti, lajikkeiden sadot eivät juuri eroa luokkien välillä muilla kuin talvituhoherkillä Amilolla ja Kierillä. Sen sijaan vakavimman luokan talvituhoja mitkään lajikkeet eivät pystyneet enää kasvullaan kompensoimaan, vaan sadot jäivät jo selvästi pienemmiksi. Elvin ja Riihen satovaihtelu on ollut vähäisintä talvituhojen lisääntyessä.

Lisätietoja: antti.laine@mtt.fi
pu. (02) 477 2284

Kevätuislajikkeiden sadot virallisissa lajikekokeissa maalajin mukaan luokiteltuna vuosina 2001 - 2006.